rozdelené úlohy medzi osoby pri operácii spoluúčinkujúce, a len potom možno srovnať, či tomu bolo tak aj v tomto prípade, menovite či bol k rychlej operácii privzatý dostatočný počet spôsobilých osôb, pre rychlú a bezpečnú kontrolu tamponov potrebný. Je treba zistiť obvyklý spôsob, ako sa kontrola počtu tamponov pravidelne zaisťuje a srovnávať, ako bola zaistená v tomto prípade. Len po zistení týchto skutočností bude možné posúdiť, nakoľko by vina za prípadné opominutie v týchto smeroch stíhala obžalovaného ako lekára operujúceho na tom základe, že jemu prislúchalo, aby v obvyklých medziach zariadil podľa možnosti všetko potrebné k bezpečnému výkonu operácie, prevedenie ktorej prevzal. Hoci však je zistené, že k operácii bol privzatý inštrumentár, je aj pre ten prípad, že za kontrolu tamponov bol azda on priamo zodpovedný, treba konkrétne zistiť, či má operujúci lekár obvykle povinnosť v tom ohľade inštrumentára dajako kontrolovať a či obžalovaný túto prípadnú povinnosť splnil; lebo aj v tomto opominutí by mohlo byť prípadne shľadané jeho zavinenie. Podotýka sa, že len k odbornému zisteniu a posúdeniu týchto skutočností možno sa dovolať posudku súdnej lekárskej rady alebo iných dôkazov; či však ide o nedbalosť v smysle trestného zákona, má posúdiť na základe zistených skutočností neodvisle od náhľadu súdnych lekárskych rád samostatne súd; pri tom nie je rozhodujúce, či sa snáď inokedy také prípady staly aj lekárovi ináč svedomitému. Je vecou konkrétneho posúdenia, pokiaľ podľa skutočného priebehu operácie bolo v tomto prípade z obvyklých, riadne prevedenie operácie zabezpečujúcich kautiel dačo opominuté a či sa tak stalo opominutím povinností, prislúchajúcich obžalovanému. K posúdeniu týchto otázok nemá najvyšší súd zistené hore uvedené okolnosti; preto musel pokračovať podľa § 35 I. odst. nov. k tr. por.

Čís. 4568.

I hůl jest zbraní ve smyslu § 82 tr. zák., avšak jen, byla-li v konkretním případě způsobilá sesíliti útok proti vrchnostenské osobě a ohroziti její tělesnou bezpečnost, a byla-li jí vůlí útočníka způsobem jejího použití jako prostředku k útoku propůjčena ona vlastnost zbraně.

(Rozh. ze dne 15. prosince 1932, Zm II 237/32.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Moravské Ostravě ze dne 14. dubna 1932, pokud čelila proti výroku rozsudku, že se odpor stal se zbraní, zrušil napadený rozsudek jako zmatečný v tomto výroku a věc vrátil soudu první stolice, by ji v rozsahu zrušení znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

důvodů:

Výroku o kvalifikaci podle § 82 tr. zák. vytýká stížnost s hlediska zmatku podle § 281 čís. 11 tr. ř., že nalézací soud nezjišťoval, zda hůl byla v souzeném případě předmětem způsobilým sesíliti útok proti

vrchnostenské osobě a ohroziti její tělesnou bezpečnost, a zda jí byla vůlí útočníka propůjčena vlastnost zbraně v naznačeném smyslu. Stížnost jest oprávněna. Napadený rozsudek nepraví výslovně, že byl trest vyměřen podle druhé trestní sazby § 82 tr. zák., není však pochybnosti, že se tak stalo, ano se praví v rozsudečném výroku, že se odpor stal se zbraní a že obžalovaný spáchal zločin veřejného násili podle §§ 81, 82 tr. zák. Ohledně této kvalifikace zjistil však soud jen, že obžalovaný udeřil nadstrážníka Františka K-a pěstí do prsou, při čemž měl v rukou hůl. O vyhrožování holí podle rozsudkových zjištění nejde. Podle stálé judikatury je zbraní ve smyslu § 82 tr. zák. jakýkoliv předmět, způsobilý sesíliti útok proti vrchnostenské osobě nad míru pouhých tělesných sil pachatelových a ohroziti tělesnou bezpečnost této osoby, tudíž i hůl (viz na př. rozh. č. 4217 sb. n. s.). Avšak právě proto, že netřeba k naplnění skutkového znaku »odporu se zbraní« zbraně v technickém smyslu, vyžaduje se, by byl předmět v konkretním případě způsobilý sesíliti útok proti vrchnostenské osobě a ohroziti její tělesnou bezpečnost oním způsobem, a by mu byla vůlí útočníka v konkretním případě, tudíž způsobem jeho použití jako prostředku k útoku propůjčena vlastnost zbraně v naznačeném smyslu (rozh. č. 2994 sb. n. s.). Těmito právními hledisky neřídil se nalézací soud, z jehož zjištění nevychází ani najevo, že měl obžalovaný hůl v pěsti, jíž udeřil. Avšak, i kdyby tomu tak bylo, — přečtené trestní oznámení uvádí, že obžalovaný udeřil nadstrážníka pěstmi do prsou, při čemž držel v rukou silnou hůl — bylo by při zjištěné okolnosti, že obžalovaný udeřil pěstí, nikoli tudíž přímo holí, uvažovati o tom a zjistiti, zda hůl sloužila podle vůle obžalovaného k sesílení útoku či zda obžalovaný neměl hůl v ruce jen nahodile, aniž tato okolnost přispěla a měla přispěti k sesílení útoku a k ohrožení tělesné bezpečnosti vrchnostenské osoby. An soud, vycházeje patrně z mylného právního názoru, jako by již stačilo, že je pachatel opatřen zbraní, nezjistil okolnosti svrchu naznačené a přes to vyměřil trest, jak řečeno, podle druhé trestní sazby § 82 tr. zák., vykročil z mezí zákonné sazby trestní a zatížil rozsudek vytýkaným zmatkem podle § 281 čís. 11 tr. ř.

Čís. 4569.

S hlediska zanedbání povinné péče podle § 6 tisk. nov., nepřichází v úvahu po subjektivní stránce, zda si pachatel (odpovědný redaktor) uvědomil urážlivou povahu projevu, nýbrž třeba výroku o tom, zda si při náležité pozornosti a opatrnosti měl a mohl uvědomiti obsah článku a zda to z nedbalosti opomenul.

Z toho, že urážlivý protest byl přednesen ve schůzi obecního zastupitelstva, nelze beze všeho souditi, že šlo o věc veřejného zájmu (o hájení veřejného zájmu) po rozumu § 4 tisk. nov.

(Rozh. ze dne 16. prosince 1932, Zm I 797/31.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti soukromého obžalobce do rozsudku krajského soudu v Kutné Hoře ze dne 27. dubna 1931, jímž byl obžalovaný podle § 259